

SCHEIDSRECHTER: OOK TOPSPORT?

Op 21 maart jl. organiseerde de Begeleidingscommissie scheidsrechters een vergadering met de scheidsrechters in 'De Trije' te Franeker. Aan mij werd gevraagd om deze avond een inleiding te verzorgen over een tweetal onderwerpen:

Hoe kunnen we ons als scheidsrechters goed op een wedstrijd voorbereiden?
Het blessurebeleid tijdens wedstrijden.

Als wij naar sportwedstrijden gaan, en dus ook naar kaatswedstrijden zijn wij geïnteresseerd in de wedstrijd en in het wel en wee van de sporter. Dat er ook een scheidsrechter bij een wedstrijd aanwezig moet zijn is heel gewoon. Wanneer een scheidsrechter zijn werk goed uitvoert is dat heel normaal, maar als hij fouten maakt wordt dat van commentaar voorzien op en rond het speelveld. Maar heeft u zich wel eens gerealiseerd hoe een scheidsrechter een kaatsdag beleeft, en hoe hij/zij zich voorbereid op een wedstrijd? Ik heb vanwege het onderwerp op deze avond mij hierin eens verdiept.

Volgens mij moet een scheidsrechter zich op ongeveer dezelfde wijze voorbereiden op een wedstrijd als de sporter in de betreffende tak van sport. Voor het kaatsen betekent dit dat de scheidsrechter een goede algemene conditie moet hebben.

Ik had, net als velen van u waarschijnlijk, een beeld van de scheidsrechter zoals wij die zien op hoofdklassenwedstrijden, PC en misschien op de Freule. Maar deze wedstrijden zijn voor een scheidsrechter in principe de gemakkelijkste wedstrijden. Er worden maar twee partijen gelijktijdig gespeeld, waarbij de kaatsers ook nog keurig op elkaar wachten. Maar moet u zich eens voorstellen, dat u scheidsrechter bent op een pupillenwedstrijd door elkaar loten waar iedereen in het wit/zwart is gehuld, of bij een jongens afdelingswedstrijd waarbij 35-40 paruren op de lijst staan; je moet nu 3-4 perken tegelijk in de gaten houden. Een tweede groot verschil tussen de kaatsers en de scheidsrechter is dat een kaatser zijn wedstrijd kaatst, vervolgens zich terug mag trekken in de kleedkamer, zich eventueel uitgebreid mag laten verzorgen en wel weer wordt opgeroepen voor de volgende wedstrijd. De scheidsrechter echter moet vanaf de eerste slag in de eerste omloop tot en met de laatste slag in de finale op het veld aanwezig zijn. Fysiek betekent dit dat je de hele dag moet staan, wat op het einde van de dag nog wel eens tot vermoeide benen wil leiden. Bovendien wordt de gehele dag een uiterste concentratie gevraagd want fouten mogen er uiteraard niet worden gemaakt. Zou het daarom niet zo zijn dat een scheidsrechter in een aantal opzichten een grotere prestatie levert dan de kaatsers zelf? Zou ook hij in sommige opzichten niet topsport bedrijven? Ik vind van wel en daarom is het ook van het grootste belang dat een scheidsrechter zich optimaal op een wedstrijd voorbereid, en ook tijdens de wedstrijden optimaal verzorgd moet worden. De voorbereiding op een wedstrijd is de verantwoording van de scheidsrechter zelf. Ik heb in het verleden al een aantal malen in deze rubriek geschreven over de voorbereiding van kaatsers op een wedstrijd, dit geldt dan uiteraard ook voor de scheidsrechter. De verzorging van de scheidsrechter (en de keurmeesters) tijdens de wedstrijd is in handen van de organiserende afdeling. De afdeling moet zich realiseren dat een scheidsrechter op een wedstrijddag minstens evenveel moet eten en drinken als op een doordeweekse dag. Vooral wanneer het warm is moet met een nog grotere regelmaat voor voldoende drinken met voldoende zouten worden gezorgd (zoals bijv. bouillon e.d.).

Waar een aantal scheidsrechters ook opmerkingen over maakten was de medische verzorging bij andere dan hoofdklassenwedstrijden. Heel vaak is er geen EHBO'er of EHBO-koffer aanwezig. Ik moet iedere vereniging er op attenderen dat dit bij ieder georganiseerd sportevenement verplicht is. Ook het blessurebeleid bij wedstrijden waar wel een verzorger aanwezig is geeft toch nog vaak problemen. Een blessureonderbreking tijdens een wedstrijd mag hoogstens 20 minuten duren, welke verdeeld wordt in twee keer tien minuten. De eerste tien minuten zijn bedoeld om een diagnose te stellen. Wanneer men voor het stellen van een diagnose het wedstrijdterrein moet verlaten (bijv. voor het maken van Röntgenfoto's) dan lijkt het mij duidelijk dat de kaatser op moet geven. De tweede tien minuten zijn bedoeld om die maatregelen te treffen welke noodzakelijk zijn om verder te kunnen spelen (bijv. tappen of een wond verbinden). Ook hier is het weer zo, wanneer die maatregelen niet op het wedstrijdterrein getroffen kunnen worden de kaatser op zal moeten geven. Bij dit tweede punt gaat het vaak mis; maatregelen treffen om verder te kunnen spelen is iets heel anders dan een uitgebreide behandeling doen. De tweede fout die vaak gemaakt wordt is dat men denkt wanneer je in twee

minuten een diagnose hebt gesteld je dus 18 minuten de tijd krijgt om maatregelen te treffen. Dit is niet het geval, voor beide onderdelen afzonderlijk staan tien minuten.

De scheidsrechters gaven aan wanneer een speler in de kleedkamer is, dat hij dan het overzicht kwijt is. De andere partij gaat gewoon door waardoor de scheidsrechter op het veld moet blijven. Een goede communicatie tussen een van de bestuursleden en de verzorger enerzijds en de scheidsrechter anderzijds is van wezenlijk belang. De verzorger moet duidelijk maken wat voor blessure het is, en hoe lang hij nodig heeft om de speler weer speelklaar te krijgen. Wanneer deze communicatie goed is wordt de blessuretijd niet overschreden en voorkomt dat ergernis bij het publiek.